

Sygn. akt II AKa 16/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Dorota Tyrała (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SO (del.) – Anna Nowakowska

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Zdanowska

przy udziale Prokuratora Szymona Liszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2021 r.

sprawy:

T. K.

syna G. i M. z d. R.

urodz. (...) w O.

oskarżonego z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt V K 194/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego T. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. (1), Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych – w tym zawierającą 23 % VAT – z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. K. w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 16/21

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt VK 194/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd Apelacyjny nie przeprowadzał postępowania dowodowego

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>	
--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
I.	<p>Naruszenie art. 424§1 pkt 1 k.p.k. poprzez:</p> <p>a. oparcie rozstrzygnięcia o fakty niewskazane wprost w uzasadnieniu wyroku za ustalone;</p> <p>b. brak precyzyjnego wskazania, jakim faktom przytaczanym przez oskarżonego lub obronę Sąd nie dał wiary;</p> <p>c. luki we wskazaniach, na podstawie których dowodów Sądu uznaje dane fakty za udowodnione;</p> <p>d. brak zwięzłych rozważań odnośnie wiarygodności większości dowodów.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Obrońca nie wykazał, aby kontestowane przez niego uzasadnienie i wskazywana obraza art. 424 k.p.k. miały wpływ na treść wyroku, a jedynie wówczas możliwe jest formułowanie zarzutu opartego na podstawie z art. 438 pkt 2 k.p.k.</p> <p>Już na wstępie przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 455a k.p.k. nie jest możliwe uchylenie zaskarżonego apelacją wyroku Sądu pierwszej instancji z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k. – przepis ten wyraża jednoznaczne stanowisko, że uzasadnienie wyroku nie decyduje o tym, czy możliwa jest kontrola instancyjna zapadłego orzeczenia. Sąd odwoławczy kontroluje bowiem wyrok, a nie jego uzasadnienie. Uzasadnienie jest sporządzane po wydaniu wyroku – nie sposób zatem przyjąć, by czynność następcza – uzasadnienie – mogła wpływać na to, co zostało orzeczone wcześniej – wyrok. Tym samym już tylko z tego powodu zarzut nie może być skuteczny.</p> <p>Wbrew twierdzeniom obrońcy sporządzone w sprawie uzasadnienie pozwala na odtworzenie toku rozumowania Sądu. Argumentacja skarżącego obrońcy kontestująca prawidłowość pisemnych motywów wyroku Sądu I instancji w istocie ogranicza się do krytyki sporządzonego uzasadnienia wyroku, ale nie wykazuje skutecznie uchybień w rozstrzygnięciu Sądu meriti.</p>	

Wskazać przy tym należy, że kontrola odwoławcza dokonywana przez sąd drugiej instancji wykazała, że Sąd I instancji wskazał jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Wykazując zmienność wyjaśnień oskarżonego składnych na poszczególnych etapach postępowania wskazał powody z jakich wiarą obdarzył wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku pierwszego przesłuchania, nadto wyczerpująco uzasadnił dlaczego wyjaśnieniom oskarżonego złożonym później nie sposób dać w pełni wiary. Wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd meriti wskazał na wiarygodne dowody, z którymi wyjaśnienia oskarżonego składne przez niego w toku kolejnych przesłuchań są sprzeczne i dlatego ocenił je jako przyjętą linię obrony (vide punkt 2.2 podpunkt 1.2.1 uzasadnienia). Sąd wyjaśnił także podstawę prawną wyroku oraz rozstrzygnięcie o karze.

Lp.

Zarzut

II.

Naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez przyjęcie, że:

a. oskarżony jest odpowiedzialny za zaistnienie konfrontacji siłowej z pokrzywdzonym;

b. oskarżony miał zamiar ewentualny pozbawienia życia pokrzywdzonego;

c. oskarżony trenował sztuki walki;

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>d. do dokonania zabójstwa nie doszło z uwagi na oddalenie się pokrzywdzonego</p> <p>- z pominięciem lub wbrew materiałowi dowodowemu zgromadzonemu w sprawie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy nie jest trafny. Ma on charakter polemiczny, bo tworzy wersje alternatywne do tych ustalonych przez Sąd orzekający. Przypomnieć należy, że w przypadku stawiania zarzutu opartego o art. 438 pkt 2 lub pkt 3 k.p.k. aby był on skuteczny nie może sprowadzać się do zakwestionowania stanowiska zaskarżonego wyroku przez lansowanie własnego poglądu na ocenę zebranego materiału dowodowego i możliwe do wyciągnięcia na jej podstawie wnioski, ale konieczne jest wykazanie przez skarżącego jakich konkretnie uchybień w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się Sąd meriti. W niniejszej sprawie powyższy warunek nie został spełniony.</p> <p>Podniesione w apelacji zarzuty dotyczące oceny materiału dowodowego sprowadzają się faktycznie do ogólnej negatywnej oceny zawartości uzasadnienia wyroku. Obrońca nie wskazał jednak jakie to dowody, jakiej treści przeciwne były ustaleniom sądu, które jasno zostały opisane w uzasadnieniu wyroku – w szczególności w sprzeczności z jakimi dowodami nieprawidłowo Sąd ustalił, iż oskarżony jest odpowiedzialny za zaistnienie konfrontacji siłowej z</p>		

pokrzywdzonym, że oskarżony miał zamiar ewentualny pozbawienia życia pokrzywdzonego, a nadto, że do dokonania zabójstwa nie doszło z uwagi na oddalenie się pokrzywdzonego. W tym zakresie obrońca nie wskazuje na błędy w rozumowaniu Sądu I instancji i nie dowodzi naruszenia reguł poprawnego wnioskowania, lecz przedstawia własne oceny zachowania oskarżonego wynikające z fragmentów jego wyjaśnień i na tej podstawie wyprowadza wnioski o błędnych ocenach przeprowadzonych dowodów. I tak:

- Obrońca oskarżonego twierdząc, że to oskarżony został napadnięty przez pokrzywdzonego oraz użył noża w obawie przed nim i świadkiem Z. - pomija całkowicie nie tylko okoliczności wynikające z zeznań świadków T. M., S. Z. oraz S. J. – ale wręcz pomija okoliczności wynikające z pierwszych wyjaśnień samego oskarżonego (k. 203 – 204), które to depozycje Sąd I instancji ocenił jako wiarygodne. Obrońca w swoim wywodzie pomija, że składając pierwsze wyjaśnienia w sprawie oskarżony nie tylko przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale także podał iż „nie pamięta, czy wynikła bójka, czy było to złe spojrzenie, czy to ja zacząłem, czy to ten chłopaczek, ale doszło do bójki. Byłem podpity. Pierwszy raz w życiu to miałem. Wyjąłem nóż i dziabnąłem go kilka razy prawą ręką tym nożem w lewą stronę żebra tego chłopaka (...)Ten nóż mi się złamał, jak zadałem ciosy. Tą rączkę wyrzuciłem, a to ostrze

samo gdzieś odleciało. (...) Ja ponoszę za to odpowiedzialność w 100 procentach, ja się nie będę wykręcał. Pierwszy raz coś takiego w życiu miałem. Może alkohol spowodował, że mi się agresor włączył. Nie potrafię dlaczego to zrobiłem, brak słów”.(k. 203 v) Słusznie Sąd I instancji właśnie te wyjaśnienia uznał za wiarygodne, bowiem są one zgodne z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Brak jest także podstaw do zanegowania oceny Sądu meriti, iż kolejne później składane przez oskarżonego wyjaśnienia, odmienne od pierwotnych, mają na celu realizację przyjętej linii obrony i wykreowanie, iż to oskarżony był ofiarą agresji, że obawiał się pokrzywdzonego i jego kompana, a wreszcie, że obrażenia pokrzywdzonego były wynikiem jego upadku na nóż.

- Nie ma racji obrońca oskarżonego podnosząc, że zajście pomiędzy oskarżonym a T. M. rozpoczęło się od uderzenia oskarżonego w twarz przez pokrzywdzonego – ze zgodnych i konsekwentnych zeznań T. M. oraz S. Z. wynika, że uderzenie powyższe było konsekwencją agresywnej gestykulacji i zaczepkami ze strony oskarżonego.
- Za niezasadne uznać należy wywody obrońcy co do przypadkowości powstania rany w okolicach łopatki, w wyniku upadku na nóż w trakcie szamotaniny – pomijając, że podawane przez biegłego możliwe warianty co do mechanizmu powstania obrażeń u pokrzywdzonego

zostały skonfrontowane przez Sąd I instancji z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. W efekcie trafnie Sąd I instancji ustalił, że do obrażeń jakich doznał pokrzywdzony doszło na skutek umyślnego działania oskarżonego.

- W okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega też wątpliwości, że brak jest podstaw do czynienia wyводу w uzasadnieniu apelacji, iż „Sąd winien wypowiedzieć się dlaczego nie stosuje art. 25§2 lub 3 k.k.” – skoro zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, że oskarżony działał w warunkach obrony koniecznej przekraczając jej granice.

Reasumując: Kontrola odwoławcza dokonana przez Sąd Apelacyjny nie wykazała, by Sąd meriti ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy z pogwałceniem zasad swobodnej oceny dowodów z art. 7 k.p.k. Wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy znajdują oparcie w zasadach logiki, doświadczenia życiowego i stąd brak jest podstaw do przyznania racji skarżącemu obrońcy, by była to ocena dowolna a nie swobodna. W świetle przeprowadzonych dowodów trafnie uznał Sąd I instancji, że umyślne zadanie przez oskarżonego ciosów nożem powodujących trzy rany klute klatki piersiowej po stronie lewej – szczegółowo opisanych w wyroku, ich skutki i lokalizacja prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż działanie oskarżonego objęte było zamiarem ewentualnym zabójstwa stypizowanego w art. 148§1 k.k. Brak jest także podstaw do skutecznego zakwestionowania prawidłowości ustaleń Sądu I instancji, iż tak

oddalenie się pokrzywdzonego z miejsca zdarzenia, jak też udzielenie mu szybkiej pomocy medycznej spowodowało, że czyn zakończył się na etapie usiłowania z art. 13§1 k.k. To, że skarżący przedstawia własne, odmienne od wyprowadzonych przez Sąd I instancji, wnioski ocenne materiału dowodowego nie oznacza, że tenże Sąd naruszył reguły poprawnego wnioskowania, przez co obraził normę wynikającą z art. 7 k.p.k., a w konsekwencji ustalił sprzeczny z rzeczywistością stan faktyczny. Nie ma w sprawie większego znaczenia akcentowana przez obrońcę okoliczność, iż twierdzenie Sądu o tym, że oskarżony uprawiał sztuki walki jest oparte wyłącznie na „pijackich przechwałkach” oskarżonego nie ma większego znaczenia dla prawidłowo wyciągniętego przez Sąd meriti wniosku, że nawet podstawowa wiedza o ciele ludzkim wskazuje, że nawet jeden cios zadany z odpowiednią siłą w klatkę piersiową może wywołać skutek w postaci śmierci.

Lp.	Zarzut	
III.	Naruszenie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 169§2 k.p.k. poprzez pominięcie zeznań M. S. (2), mogącymi mieć wpływ na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, w tym rzutujących na ocenę istnienia zamiaru dokonania przestępstwa z art. 148§1 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji dokonał oceny zeznań świadka M. S.		

(2) wskazując iż nie miały one znaczenia w sprawie (vide część 2.2. uzasadnienia, ppkt 1.2.1).

Treść apelacji jednoznacznie dowodzi, że obrońca oskarżonego czyniąc zarzut, iż zeznania powyższe zostały pominięte przez Sąd I instancji – popada w sprzeczność. Sam bowiem dostrzega – o czym świadczy treść uzasadnienia apelacji – że nie tyle zaznania powyższe zostały pominięte a ocenione przez Sąd meriti jako nie mające znaczenia w sprawie. Skuteczne podniesienie zarzutu obrazy art. 410 k.p.k. zachodzi tymczasem wówczas, gdy sąd orzekający opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej, albo na części tego materiału. To zaś, że skarżący nie zgadza się z dokonaną oceną nie oznacza ani pominięcia dowodu, ani naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów zgodnie z art. 7 k.p.k.

W tym zakresie sformułowany zarzut stanowi niczym nie popartą kontynuację przyjętej linii obrony oskarżonego, która opierała się na negacji tez aktu oskarżenia i zaprzeczaniu swojej odpowiedzialności za czyn przypisany mu w wyroku. Podkreślenia wymaga, że M. S. (2) nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia (vide k. 591) – stąd właśnie słuszny wniosek wywiódł na podstawie analizy jej zeznań Sąd I instancji, iż treść składanych przez tego świadka depozycji dowodzi, że nie dysponowała ona żadną wiedzą odnośnie jego przebiegu. Ekspozowane przez obrońcę okoliczności w jakich oskarżony powrócił do miejsca swego zamieszkania już po zdarzeniu – w żaden sposób nie pozwalają na wyciąganie takich wniosków jak to prezentuje obrońca

<p>w swoim wywodzie, iż powyższe przeczy prawidłowości ustaleń Sądu I instancji co do „zamiaru, choćby ewentualnego, odebrania komuś życia”. Taki sposób argumentacji nie może zostać oceniony inaczej niż polemika z prawidłowymi ustaleniami Sądu meriti.</p> <p>Całkowicie też niezrozumiałe jest oparcie czynionego przez obrońcę zarzutu o normę art. 169§2 k.p.k., która wszak określa warunki formalne wniosku dowodowego.</p>		
Lp.	Zarzut	
<p>IV.</p>	<p>Naruszenie art. 424§2 k.p.k. poprzez pominięcie rozważań dotyczących wymiaru kary, w tym przyczyn dla których nie zastosował art. 25§2 lub 3 k.k., pomimo dokonania ustaleń, iż czyn zarzucony oskarżonemu poprzedził inny czyn zabroniony (uderzenie pięścią w twarz), dokonany przez oskarżonego na pokrzywdzonym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji przytoczył okoliczności, które miał na względzie przy wymiarze kary – vide uzasadnienie pkt 4.</p>		
	Wniosek	
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez skazanie oskarżonego wyłącznie w granicach art. 157§1 k.k., tj. za spowodowanie rozstroju zdrowia, a tym samym uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z art. 13§2 k.k. w zw. z art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

148§1 k.k. , tj. zarzutu zabójstwa oraz o wymierzenie kary zgodnie ze wspomnianą kwalifikacją czynu, z uwzględnieniem okoliczności łagodzących dotyczących oskarżonego.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek skarżącego obrońcy oskarżonego bezpodstawny wobec bezzasadności podniesionych zarzutów apelacyjnych.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Utrzymano w mocy zaskarżony wyrok</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok jest prawidłowy, ustalenia faktyczne bezsprzeczne. Kontrola odwoławcza dokonana w sprawie nie potwierdziła zasadności zarzutów przedstawionych w apelacji obrońcy obraży prawa	

materialnego, czy też zarzutów opartych o treść art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. Kara wymierzona oskarżonemu tak w odniesieniu do kar jednostkowych, jak i kary łącznej – jest sprawiedliwa i nie nosi cech rażącej surowości.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Nie dotyczy</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Nie dotyczy</i>		
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<i>Nie dotyczy</i>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	<i>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. (1), Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych – w tym zawierającą 23 % VAT – z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. K. w postępowaniu odwoławczym.</i>	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<i>Zwolniono oskarżonego T. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa;</i>

7. PODPIS
Dorota Radlińska Dorota Tyrała Anna Nowakowska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	<i>I</i>		
Podmiot wnoszący apelację	<i>Obrońca oskarżonego</i>		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	<i>wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt V K 194/19</i>		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana